

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613215211
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1613215211.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Mgr. Ing. Annou Prikrylovou, v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK s.r.o., IČO: 44 703 015, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Havel Holásek & Partners s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, proti odporcovi: A. o zaplatenie sumy 309,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.12.2013 domáhal zaplatenia sumy 309,48 Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 17% ročne z dlžnej sumy od 21.05.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 21.05.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že odporca s jeho právnym predchodcom (Slovenská sporiteľňa a.s.) uzavrel dňa 02.06.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000,-Sk (1.659,70 Eur). Odporca sa poskytnutý úver zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 51,58 Eur (1.554,- Sk) s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.07.2006 a konečnou splatnosťou dňa 20.05.2010. Odporca podmienky splácania úveru nedodrжал, preto vznikla pohľadávka právnemu predchodcovi navrhovateľa v sume 4.063,55 Eur, ktorá pozostávala z istiny v sume 3.156,88 Eur, riadneho úroku vo výške 239,03 Eur úrokov z omeškania do 26.10.2010 v sume 667,64 Eur. Navrhovateľ sa domáha zaplatenia šiestich nepremlčaných splátok po 51,58 Eur, spolu v sume 309,48 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila predmetnú pohľadávku na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., ktorá následne postúpila zmluvou zo dňa 01.12.2010 pohľadávku na terajšieho navrhovateľa.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 16.03.2016.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o splátkovú úveru zo dňa 02.06.2006, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 28.01.2016, výpisom z úveru odporcu, výpisom z obchodného registra navrhovateľa, zmluvami o postúpení ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav.

Právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporca uzatvorili dňa 02.06.2006 Zmluvu o splátkovom úveru č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 01.02.2006. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 Eur), ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 1.554,- Sk (51,58 Eur) vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom dátum prvej splátky bol určený dňom 20.07.2006 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.05.2010. V zmysle základných podmienok si zmluvné strany dohodli poskytnutie úveru bez poplatku, poplatok za správu úveru vo výške 50,- Sk (1,66 Eur) mesačne, výšku úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver 17,70 % ročne a ročnú percentuálnu mieru nákladov 9,94 %. Odporca čerpal poskytnutý úver, pričom splátkami uhradil len sumu 7.704,90 Sk (255,76 Eur). V návrhu navrhovateľ uviedol, že právnenému predchodcovi navrhovateľa vznikla voči odporcovi pohľadávka vo výške 4.063,55 Eur, pričom táto suma pozostávala z istiny úveru po splatnosti vo výške 3.156,88 Eur, vyčísleného riadneho úroku vo výške 239,03 Eur, úrokov z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania odporcu do dňa postúpenia pohľadávky t.j. 26.10.2010 na sumu 667,64 Eur. Suma uplatnená navrhovateľom predstavuje sumu 309,48 Eur ako 6 nepremiľčaných splátok po á 51,58 Eur. Ďalej si navrhovateľ uplatnil zmluvný úrok vo výške 17,70 % ročne zo sumy 309,48 Eur od 21.05.2010 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 309,48 Eur od 21.05.2010 do zaplatenia

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úveru sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úveru vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úveru zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premiľčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premiľčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premiľčania dovoľá, nemožno premiľčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premiľčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené, premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť 10 ročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v 3 rokoch, ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd mal preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý bol založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo odporca nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ (právny predchodca navrhovateľa) používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (odporca) neovplyvňuje. Vznik zmluvy o úvere ako aj nároky z nej vyplývajúce tak súd posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti.

Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva o splátkovom úver uzavretá právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah odporca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačený. Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku /§ 101/, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní.

Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované

zákonne ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že bola uzavretá dňa 02.06.2006, odporcovi bol poskytnutý úver, ktorý mal vrátiť splátkami v počte 47, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.07.2006 a splatnosťou poslednej splátky dňa 20.05.2010. Splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Právo na vrátenie poskytnutého úveru, ktorého plnenie bolo dojednané v splátkach. V konaní nebolo preukázané, že by došlo zo strany právneho predchodcu navrhovateľa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, teda k zosplatneniu, čiže právny predchodca navrhovateľa nežiadal o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka sa premlčujú splátky úveru v premlčacej dobe troch rokov, ktorá začala plynúť pri každej jednotlivéj splátke úveru odo dňa jej splatnosti. Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia posledných 6 splátok. Konkrétne pre 42. splátku v poradí (splatnú dňa 20.12.2009) začala premlčacia doba plynúť 21.12.2009 a jej posledným dňom bol 21.12.2012, pre 43. splátku (splatnú dňa 20.01.2010) začala premlčacia doba plynúť 21.01.2010 a jej posledným dňom bol 21.01.2013, pre 44. splátku (splatnú dňa 20.02.2010) začala premlčacia doba plynúť 21.02.2010 a jej posledným dňom bol 21.02.2013, pre 45. splátku (splatnú dňa 20.03.2010) začala premlčacia doba plynúť 21.03.2010 a jej posledným dňom bol 21.03.2013, pre 46. splátku (splatnú dňa 20.04.2010) začala premlčacia doba plynúť 21.04.2010 a jej posledným dňom bol 21.04.2013, pre poslednú 47. splátku (splatnú dňa 20.05.2013) začala premlčacia doba plynúť 21.05.2010 a jej posledným dňom bol 21.05.2013. Keďže navrhovateľ podal návrh na tunajší súd dňa 02.12.2013, je zrejmé, že svoje právo na zaplatenie posledných 6-tich splátok úveru uplatnil až po uplynutí premlčacej doby. Na premlčanie práva navrhovateľa súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadol z úradnej povinnosti. Súd tak nemohol priznať navrhovateľovi z dôvodu premlčania právo na zaplatenie žiadnej zo splátok.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offio (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporca bol v konaní účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, preto by mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si odporca žiadnu náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní trovy vznikli, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)